

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204730
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., F. G., právne zastúpeného: LEGALINK s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské nivy 53, 821 09 Bratislava, IČO: 50 990 365, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava Ružinov, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 17.06.2025 domáhal voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia (ďalej aj len „PFZ“) vo výške 2.000,- eur.

1.1 Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 16Csp/204/2020-120, zo dňa 16.09.2021 v konaní o zaplataenie 4.875,97 eur s prísl. (ďalej len „Pôvodné konanie“ a „Pôvodný rozsudok“) súd rozhodol tak, že žalobca (v Pôvodnom konaní žalovaný) je povinný zaplatiť žalovanému (v Pôvodnom konaní žalobcovi) 2.992,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 18.12.2018 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalovanému (Pôvodnom konaní žalobcovi) voči žalobcovi (v Pôvodnom konaní žalovanému) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %. Proti Pôvodnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 8CoCsp/52/2021-176, zo dňa 25.04.2022 súd druhej inštancie Pôvodný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (ďalej len „Pôvodné uznesenie KS PO“). Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 16Csp/204/2020-190, zo dňa 13.09.2022 súd žalobu zamietol a priznal žalobcovi (v Pôvodnom konaní žalovaný) voči žalovanému (v Pôvodnom konaní žalobcovi) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (ďalej len „Pôvodný rozsudok 2“). Proti Pôvodnému rozsudku 2 podal žalovaný odvolanie. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 8CoCsp/39/2022-218, zo dňa 15.12.2022 súd druhej inštancie Pôvodný rozsudok 2 potvrdil (ďalej len „Pôvodný rozsudok KS PO“). Proti Pôvodnému rozsudku KS PO podal žalovaný dovolanie. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/68/2023, zo dňa 25.09.2024 dovolací súd dovolanie žalovaného (pôvodne žalobcu) odmietol.

1.2 Dôvodom pre zamietnutie žaloby žalovaného v Pôvodnom konaní bolo najmä porušenie postupu pri predčasnom zosplatení úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a s tým súvisiaca nemožnosť postúpenia

pohľadávky z tohto úveru na žalovaného v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) ZoSU. Z vyššie uvedeného vyplýva, že boli splnené všetky predpoklady na priznanie nároku na PFZ žalobcovi.

1.3 Z hľadiska určenia výšky primeraného finančného zadostučinenia máme za to, že by súd mal prihliadať najmä na 3-ročné trvanie Pôvodného konania, pričom spor bol 2 krát na súde druhého stupňa a raz na Najvyššom súde SR. V dôsledku toho bol Žalobca dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci. Prítom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý porušil niekoľko právnych predpisov a snažil sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť najmenej o sumu 4875,97 eur.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť.

2.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver. Vzhľadom na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 16Csp/204/2020-190, zo dňa 13.09.2022 a odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 8CoCsp/39/2022-218, zo dňa 15.12.2022 má žalovaný za to, že žaloba v základnom konaní bola zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalovaného. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitímovaný, nakoľko nie je osobou, ktorá vyhotovila predmetnú zmluvu, dohodla sa so žalobcom na jej obsahu, ani ktorá vyhotovila a zasielala žalobcovi výzvu pred zosplatnením, resp. pristúpila k samotnému zosplatneniu úveru (ktoré bolo vyhodnotené ako neplatné). Súčasne zastáva názor, že samotný úspech spotrebiteľa v súdnom spore automaticky neznamená naplnenie hypotézy ust. § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcovi žiadna ujma a ani neboli porušené žiadne spotrebiteľské práva. Okrem toho žalobcovi, ako spotrebiteľovi, súdy v predchádzajúcom základnom súdnom konaní poskytli súdnu ochranu z úradnej moci.

2.2 Žalovaný považuje žalobu žalobcu za nedôvodnú nie len z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, ale aj čo do uplatnenej výšky, ktorá je svojou povahou šikanózna a rozporná s dobrými mravmi.

3. Žalobca v replike uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalovaného o absencii pasívnej legitímácie. K námietke žalovaného, že žalobcovi nevznikla žiadna ujma, uviedol, že táto je bez právnej relevancie, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Ďalej uviedol, že mu nie je jasné, na základe čoho prišiel žalovaný k záveru, že súdy v Pôvodnom konaní poskytli žalobcovi súdnu ochranu z úradnej moci, keď súd prvým rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 16Csp/204/2020-120, zo dňa 16.09.2021 zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 2.992,44 eur s príslušenstvom.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že porušenie spotrebiteľských práv žalovaným voči žalobcovi nebolo nikdy žiadnym výrokom v žiadnom rozhodnutí konštatované. Subjektívna dedukcia žalobcu, že prehra sporu žalovaným (v základnom konaní v postavení žalobcu) z akéhokoľvek dôvodu bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalovaného v tomto konaní je podľa názoru žalovaného nesprávna a nemôže obstáť. Úspešná strana v spore v takom prípade disponuje náhradou trov konania a teda všetky náklady spojené s takýmto konaním jej sú nahradené.

5. Súd vykonal dokazovanie listinami (rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/204/2020-120, zo dňa 16.09.2021; uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 8CoCsp/52/2021-176, zo dňa 25.04.2022; rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/204/2020-190, zo dňa 13.09.2022; rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 8CoCsp/39/2022-218, zo dňa 15.12.2022; uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/68/2023, zo dňa 25.09.2024, doložky právoplatnosti) ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5.1 Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/204/2020-120, zo dňa 16.09.2021 v konaní o zaplatenie 4.875,97 eur s prísl. súd rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 2.992,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 18.12.2018 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %.

5.2 Uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 8CoCsp/52/2021-176, zo dňa 25.04.2022 odvolací súd vyššie uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

5.3 Novým rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/204/2020-190, zo dňa 13.09.2022 súd už žalobu zamietol a priznal žalobcovi (v základnom konaní žalovaný) voči žalovanému (v základnom konaní žalobcovi) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5.4 Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 8CoCsp/39/2022-218, zo dňa 15.12.2022 súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 13.09.2022 potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2023.

5.5 Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/68/2023, zo dňa 25.09.2024 dovolací súd dovolanie žalovaného (pôvodne žalobcu) odmietol.

6. Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.07.2024 Ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.06.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

8. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

9. Podmienka úspešného uplatnenia práva spotrebiteľa namietat' v konaní pred súdom porušenie práva alebo povinnosti (§ 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnení a osobitnými predpismi), je splnená aj vtedy, keď súd v inom konaní konštatoval toto porušenie pri rozhodovaní o predbežnej otázke (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. mája 2022, sp. zn. 3Cdo/31/2020).

10. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Žalobca sa v základnom konaní aktívne a účinne bránil tým, že poukázal na porušenie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v dôsledku čoho nebol žalovaný aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

11. V konaní vedenom pod sp. zn. 16Csp/204/2020 súd nepriznal postupníkovi, ktorý uzavrel so žalovaným zmluvu o postúpení pohľadávky, nárok na zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu vzniknutého pôvodne medzi žalobcom a postupníkom. Podľa názoru súdu žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v súdnom konaní v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku úspešne uplatnil porušenie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného, a preto je jeho nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Aj keď žalovaný samotnú zmluvu, na základe ktorej vznikla pohľadávka, ktorú si žalovaný uplatnil v základnom konaní, so žalobcom neuzatváral, je nepochybné, že on bol stranou konania vedeného pod sp. zn. 16Csp/204/2020, a preto je aj pasívne vecne legitimovaný v tomto spore.

12. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne zo závažnosti porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 500,- eur, ktorá predstavuje cca 10 % z neoprávnene požadovanej sumy v základom konaní (4.875,97 €), splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj vyššie cit. rozsudok a je ním aj odôvodnenie tohto rozhodnutia) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu dodávateľa nepodrobil.

14. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal na to, že žalobca musel pomerne dlho trpieť stavom právnej neistoty v dôsledku vyvolaných súdnych konaní, ktoré samé o sebe predstavujú nadmernú psychickú záťaž, ku ktorej sa navyše pridružujú obavy z možného výsledku sporu a jeho následkov na rodinný a sociálny život žalobcu. Vec bola dvakrát na okresnom súde, dvakrát na odvolacom súde a raz na Najvyššom súde SR, t.j. celkovo bolo v základnom konaní vydaných spolu päť súdnych rozhodnutí, pričom procesné konanie vrátane toho na najvyššom súde trvalo viac ako štyri a pol roka.

15. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a nárok žalobcu v časti prevyšujúcej priznanú sumu zamietol.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 56/2017, z 08.02.2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie

o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).